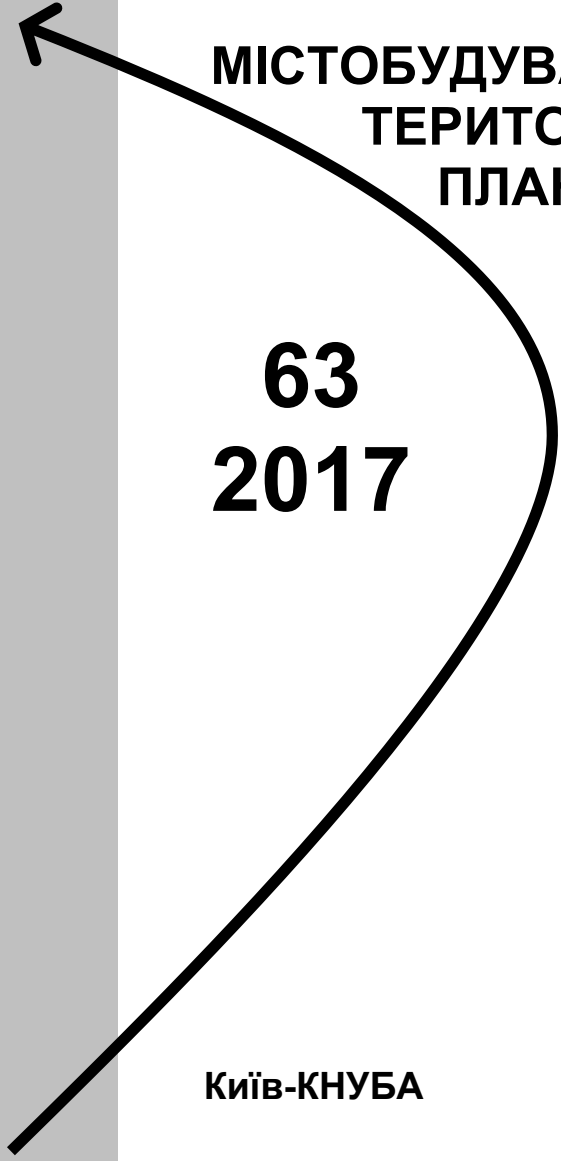

ISSN 2076-815X

**МІСТОБУДУВАННЯ ТА
ТЕРИТОРІАЛЬНЕ
ПЛАНУВАННЯ**

**63
2017**

Київ-КНУБА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

МІСТОБУДУВАННЯ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ПЛАНУВАННЯ

Науково-технічний збірник

Заснований у 1998 році

Випуск №63

Київ КНУБА 2017

**Містобудування та територіальне планування: Наук.-техн. збірник / Відпов. ред. М.М. Осетрін. – К., КНУБА, 2017. – Вип. 63. – 555 с.
Українською та російською мовами.**

В збірнику висвітлюються інженерні та економічні проблеми теорії і практики містобудування, територіального планування, управління містобудівельними системами і програмами, комплексної оцінки, освоєння, розвитку, утримання та реконструкції територій і житлової забудови, розглядаються нагальні питання містобудівного кадастру, розвитку населених пунктів, їх інженерної та транспортної інфраструктури.

**Градостроительство и территориальное планирование: Науч.-техн. сборник / Ответ. ред. Н.Н. Осетрин. – К., КНУБА, 2017. – Вип. 63. – 555 с.
На украинском и русском языках.**

В сборнике освещаются инженерные и экономические проблемы теории и практики градостроительства, территориального планирования, управления градостроительными системами и программами, комплексной оценки, освоения, развития, содержания и реконструкции территории и жилой застройки, рассматриваются насущные вопросы градостроительного кадастра, развития населенных пунктов, их инженерной и транспортной инфраструктуры.

Відповідальний редактор - кандидат технічних наук, професор М.М. Осетрін (КНУБА).

Редакційна колегія: доктор технічних наук, професор Банах В.А. (ЗДІА); доктор технічних наук, професор Барабаш І.В. (ОДАБА); доктор технічних наук, професор Габрель М.М. (НУ «ЛП»); доктор технічних наук, професор Гук В.І. (ХНУБА); доктор технічних наук, професор Дудар І.Н. (ВНТУ); член-кореспондент НАМ України, доктор архітектури, професор Дьомін М.М. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Карпінський Ю.О. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Кашенко О.В. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Кльошніченко Є.Є. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Линник І.Е. (ХНАМГ); доктор технічних наук, професор Лященко А.А. (КНУБА); кандидат технічних наук, доцент Мамедов А.М. (заст. відп. редактора, КНУБА); Міщенко О.Д. (заст. відп. секретаря, КНУБА); доктор географічних наук, професор Нудельман В.І. (КНУБА); доктор архітектури, професор Панченко Т.Ф. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Плешкановська А.М. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Плоский В.О. (КНУБА); кандидат технічних наук, доцент Приймаченко О.В. (КНУБА); кандидат технічних наук, професор Рейцен Є.О. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Самойлович В.В. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Семко О.В. (ПНТУ ім. Ю. Кондратюка); доктор технічних наук, професор Сергейчук О.В. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Сингаївська О.І. (КНУБА); доктор архітектури, професор Слещов О.С. (КНУБА); доктор архітектури, професор Тімохін В.О. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Тімченко Р.О. (КТУ); доктор архітектури, професор Товбич В.В. (КНУБА); доктор технічних наук, професор Усаковський С.Б. (КНУБА); доцент Чередніченко П.П. (відп. секретар, КНУБА); дійсний член НАМ України, доктор технічних наук, професор Яковлев М.І. (НАМ України); іноземні члени: доктор-інженер, професор Вольфдітріх Калуше (Бранденбурзький ТУ, Німеччина); доктор технічних наук, професор Ервін Баумгатер (Університет прикладних наук, м. Шпіталь-Драу, Австрія); доктор наук, професор Залевський Анжей (Університет «Лодзька політехніка», Польща); доктор архітектури, професор Петер Нігст (Університет прикладних наук, м. Шпіталь-Драу, Австрія); доктор архітектури, професор Фірмін Мііс (Гентський університет, Бельгія).

Рекомендовано до видання вченою радою Київського національного університету будівництва і архітектури, протокол №53 від 31 березня 2017 року.

ДОСЛІДЖЕННЯ МІСТОБУДІВНОГО РОЗВИТКУ ІСТОРИЧНИХ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ

Розглянуті питання історії містобудівного розвитку на території України. Проаналізовано поняття «історичне місто» та історію його виникнення у світі та Україні. Розроблено класифікацію історичних міст за різними ознаками.

Ключові слова: історичне місто, історико-культурна спадщина, архітектурно-містобудівна спадщина.

Вступ. Історія містобудівного розвитку на території України розпочалася ще за часів Трипільської культури. Однак, системні історико-містобудівні дослідження розпочалися відносно нещодавно, через низку об'єктивних та суб'єктивних чинників. На сьогоднішній день значення таких досліджень та потреба у них значно зростає у зв'язку з необхідністю збереження історично успадкованих рис просторового середовища у процесі його сучасних перетворень. Сучасним історико-містобудівним дослідженням присвячені роботи В. Горбика, Р. Бондаренко, В. Вечерського, К. Поливач, Я. Верменич та ін [1, 2, 4, 5, 8, 11].

Метою цієї статті є дослідження містобудівного розвитку історичних міст.

Виклад основного матеріалу. За сучасним термінологічним визначенням, історичні міста пов'язані з охороною історико-культурної спадщини, оскільки вони уособлюють цінності, притаманні традиційним міським цивілізаціям, і зберегли впродовж віків неповторне обличчя, традиційну планувальну структуру, відповідне культурне, історичне й архітектурне середовище [3].

Поняття «історичне місто» вперше з'явилося в ухваленій 1987 року Міжнародною радою з питань пам'яток і визначних місць (ІКОМОС) Вашингтонській Міжнародній хартії про охорону історичних міст [7]. Вона доповнює Венеціанську Міжнародну хартію з охорони й реставрації нерухомих пам'яток і визначних місць, прийняту 1964 року. У цій же хартії зазначено, що цінність, яка підлягає охороні, – це історичний характер міста та сукупність матеріальних і духовних складових, які виражають його образ у планувальній структурі. Тобто, фактично пріоритетним виділено містобудівний аспект у дослідженні культурної спадщини. Однак, також зазначено, що збереження історичних міст і їх кварталів передбачає постійне утримання окремих споруд у

належному стані. А окремі споруди – це є архітектурні об'єкти культурної спадщини, тобто, підкреслено архітектурний аспект [7].

У 1968 р. Державний комітет з будівництва УРСР затвердив список 300 стародавніх міст, селищ і сіл, що мають історико-архітектурну, археологічну, історичну цінність. У 1978 р. прийнятий Закон Української РСР про охорону і використання пам'яток історії та культури, де були виділені як вид пам'ятки містобудування, підкреслено необхідність встановлення меж охоронних зон, зон регулювання забудови та охоронюваного ландшафту.

Співробітники Київського науково-дослідного інституту теорії та історії архітектури і містобудування розробили категорії переліку населених місць із цінною історико-культурною спадщиною. У ньому виділено чотири категорії цінності населеного пункту, де взято до уваги ступінь збереженості та комплексності архітектурно-містобудівної й історико-культурної спадщини; історична значущість (роль) населеного пункту; категорія охорони (тоді загальнодержавного, тепер національного чи місцевого значення) розміщених на його території пам'яток, їх унікальність; наявність цінних історичних і природних ландшафтів [5].

До першої категорії виключно цінних увійшли ті населені місця, де збереглися первинні містобудівні композиції, схеми просторової організації; історичне планування, монументальні споруди як просторові й функціональні доміанти, цінна житлова забудова. Було виявлено 50 населених місць, які мають райони, що відповідають статусу заповідників і заповідних місць, та запропоновано 39 міст першої категорії. Серед них особливо виділено шість: Київ, Львів, Одеса, Луцьк, Харків, Чернігів.

Друга категорія – населені місця, де збереглися основні особливості первинної містобудівної композиції та просторової організації території, характер історичного планування, частина раніше існуючих монументальних споруд громадського призначення, окремі комплекси історичної житлової забудови. Віднесений до цієї категорії 91 населений пункт потребує встановлення в межах історичного центру суворого режиму регулювання, визначення заповідних територій або охоронних зон.

Третя категорія – 323 населені місця з частково збереженою первинною містобудівною композицією з фрагментарним історичним плануванням і забудовою, поодинокими історичними монументальними спорудами.

Четверта категорія – 930 населених пунктів з поодинокими пам'ятками історії та культури, окремими фрагментами історичного середовища [5].

Найбільше поселень з цінною спадщиною у Львівській (112), Київській (97), Тернопільській і Закарпатській областях (по 88), найменше – в Херсонській (28).

За умов сучасної урбанізації, яка веде до значного збільшення масштабів і щільності забудови, крім загрози прямого руйнування історичного або традиційного середовища, існує реальна загроза того, що райони новобудов можуть заподіяти шкоди оточенню та характерові історико-архітектурних комплексів, які знаходяться поблизу, або зашкодити загальній панорамі пам'яток і планувальній перспективі [1].

З огляду на вище сказане у Законі України «Про охорону культурної спадщини» виділено спеціальний розділ VI «Захист традиційного характеру середовища та об'єктів культурної спадщини», який у ст. 32 зобов'язує встановити в історичних населених місцях зони охорони пам'яток, охоронні зони регулювання забудови, зони охоронюваного ландшафту, зони охорони археологічного культурного шару. Межі і режими зон охорони пам'яток визначаються, як зазначалося вище, науково-проектною містобудівною документацією і затверджуються центральними органами виконавчої влади в сфері охорони культурної спадщини [6]. Нещодавно були вперше введені Державні будівельні норми України (ДБН Б.2.2-2-2008) «Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження науково-проектної документації щодо визначення меж та режимів використання зон охорони пам'яток архітектури та містобудування», чинні з 1 січня 2009 р.

З метою захисту традиційного характеру середовища населених місць вони повинні бути занесені до Списку історичних населених місць України.

Згідно з чинним українським законодавством історичне населене місце – це місто, селище чи село, яке зберегло повністю або частково свій історичний ареал з об'єктами культурної спадщини і пов'язані з ними розпланування та форму забудови, типові для певних культур або періодів розвитку[9].

Місто, селище та село може бути визнано історичним і занесено до Списку історичних населених місць України, якщо воно відповідає щонайменше двом з таких критеріїв:

- наявність історичних, архітектурних, ландшафтних та садово-паркових об'єктів культурної спадщини, які мають містоутворювальне значення;
- розпланування відповідно до минулих історичних епох (до початку XX століття);
- збереження основних композиційних центрів та композиційних осей населених місць;
- наявність рядової історичної забудови [9].

Таким чином, Постановою Кабінету Міністрів України № 878 від 26 липня 2001 р. затверджений Список історичних населених місць України (міста і селища міського типу), який налічує 400 населених пунктів із цінною історико-

культурною спадщиною [10]. Найбільше таких населених пунктів розташовані у Львівській області (56), найменше – у Миколаївській (4).

Усі ці населені пункти можна класифікувати за чисельністю населення, адміністративним статусом, за місцем у системі розселення, господарськими функціями, датою заснування.

За чисельністю населення історичні населені пункти можна розділити на:

- найзначніші (найкрупніші) – понад 1 млн жителів (Київ, Харків, Одеса);
- значніші (крупні) – 500 тис. – 1 млн жителів (Дніпро, Донецьк, Запоріжжя, Львів, Кривий Ріг);
- великі – 250 тис – 500 тис жителів (Миколаїв, Вінниця, Полтава);
- середні – 50 тис – 250 тис жителів (Рівне, Луцьк, Тернопіль, Ужгород);
- малі – менше 50 тис жителів (Дубно, Тячів, Устилуг).

За адміністративним статусом можна виділити такі категорії історичних населених пунктів:

1. Столиця держави – м. Київ.
2. Місто державного значення Севастополь та столиця Автономної Республіки Крим Сімферополь.
3. Обласні центри – Львів, Харків, Дніпро, Луцьк.
4. Районні центри – Мукачеве, Золочів, Корець.
5. Міста обласного значення – Кривий Ріг, Моршин, Борислав.
6. Міста районного значення – Белз, Берестечко, Устилуг.

За місцем у системі розселення історичні населені пункти можливо розділити на шість категорій.

1. Центр загальнодержавної системи розселення – м. Київ.
2. Центри міжобласних (регіональних) систем розселення – мм. Київ, Харків, Дніпропетровськ, Донецьк, Одеса, Сімферополь, Львів, Вінниця.
3. Центри обласних систем розселення та системи розселення Автономної Республіки Крим.
4. Центри міжрайонних систем розселення (наприклад, Ковель і Володимир-Волинський у Волинській області).
5. Центри районних систем розселення (Броди, Хорол, Бучач).
6. Центри міжгосподарських систем розселення (Голоби, Ворожба, Клевань).

Всі історичні населені пункти за господарськими функціями діляться на такі категорії:

1. Багатофункціональні центри (наприклад, Київ, Харків, Дніпро).
2. З переважанням промислових функцій (наприклад, Кривий Ріг, Краматорськ, Маріуполь).

3. З переважанням промислових і транспортних функцій (наприклад, Гайсин, Ковель, Сарни).
4. З переважанням транспортних функцій (наприклад, Жмеринка, Рені, Козятин).
5. З промисловими та рекреаційними функціями (наприклад, Хмільник, Бердянськ, Феодосія, Скадовськ, Миргород).
6. Рекреаційні центри (наприклад, Ялта, Алушта, Алупка, Євпаторія, Судак, Моршин).
7. Організаційно-господарські та культурно-побутові центри місцевого значення, центри аграрно-промислових комплексів (наприклад, Яготин, Могилів-Подільський).
8. Промислово-аграрні центри (наприклад, Остер, Почаїв).

За датою заснування або першою писемною згадкою історичні населені пункти на території України можна класифікувати за такими періодами:

- найдавніші часи (Київ, Керч, Євпаторія, Феодосія);
- Київська Русь (Луцьк, Львів, Рівне);
- польсько-литовська доба (Тернопіль, Почаїв, Золочів);
- козацька ера (Радивилів, Шепетівка, Батурин);
- під імперською владою (Дніпро, Донецьк, Жмеринка,).

Таким чином, усі історичні населені пункти можна класифікувати за різними ознаками, що дасть можливість досліджувати їх у різних аспектах містобудівної діяльності.

Висновки і перспективи подальших досліджень. При дослідженні містобудівного розвитку історичних населених пунктів потрібно порушити питання про надання особливого статусу історичним містам, однією з основних функцій яких має бути збереження історико-культурної спадщини – найважливішої частини національного багатства держави. Цей статус повинен бути відображений у відповідних нормативно-правових актах.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бондаренко Р. Звід пам'яток історії та культури України – основа складання державного реєстру пам'яток архітектури та містобудування історичних міст / Р. Бондаренко // Ніжинська старовина: Збірник регіональної історії та пам'ятокознавства. — 2010. — Вип. 10(13). — С. 24-34.
2. Бондаренко Р.І. Комплексний характер пам'яток архітектури та містобудування за матеріалами Зводу пам'яток історії та культури України // Праці Центру пам'ятокознавства: Зб. наук. пр. – 2009. – Вип. 15. – С. 48-62.
3. Верменич Я.В. Історичне місто // Енциклопедія історії України. – Т. 3. Е-Й. – К., 2005. – С. 573-574.
4. Вечерський В.В. Спадщина містобудування України: Теорія і практика історико-містобудівних пам'яток охоронних досліджень населених місць. – К.: НДІТІАМ, 2003. – 560 с.

5. Горбик В.О., Кот С.І. До питання про висвітлення історичних міст і сіл у «Зводі пам'яток історії та культури» // Дослідження історії малих та середніх міст України в контексті дальшого розвитку історичного краєзнавства. – Чернігів, 1990. – С. 53–62.
6. Закон України «Про охорону культурної спадщини» від 8.06.2000 р. № 1805-14. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1805-14>
7. Охорона культурної спадщини. Збірник міжнародних документів. – К., 2002. – С. 75–77.
8. Поливач К.А. Культурна спадщина та її вплив на розвиток регіонів України / Наук.ред. Л.Г. Руденко. - Київ: Інститут географії НАН України, 2012. – 208 с.
9. Постанова Кабінету Міністрів України від 3 липня 2006 р. № 909 «Про затвердження Порядку визнання населеного місця історичним» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/909-2006-п>
10. Постанова Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 р. № 878 «Про затвердження Списку історичних населених місць України» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/878-2001-п>
11. Тронько П., Верменич Я. Історичне місто як культурна цінність і об'єкт пам'яткоохорони / Петро Тронько, Ярослава Верменич // Україна ХХ ст.: культура, ідеологія, політика. – Київ: Інститут історії України НАН України, 2009. - №15. – С. 171-183.

АННОТАЦИЯ

В статье рассмотрены вопросы истории градостроительного развития на территории Украины. Проанализировано определение «исторический город» и история его возникновения в мире и на Украине. Разработано классификацию исторических городов по разным признакам.

Ключевые слова: исторический город, историко-культурное наследие, архитектурно-градостроительное наследие.

ANNOTATION

In the article the questions of urban development on the territory of Ukraine is considered. The concept of “historical city” and the history of its origin in the world and in the Ukraine are analyzed. The classification of historical cities on the basis of different properties is proposed.

Keywords: historic city, historical and cultural heritage, built heritage.

ЗМІСТ

<i>Ректору КНУБА Кулікову Петру Мусійовичу – 65</i>	3
Дьомин Н.М. <i>Десять лет без движения</i>	4
Агеєва Г.М. <i>Прізди до подвір'я як додаткова житлова площа (на прикладі київського будинку по провулку Чеховському, 4)</i>	17
Банах А.В., Арутюнян Є.Є., Сіромолот Г.В. <i>Передумови створення велосипедної інфраструктури у великих містах (на прикладі міста Запоріжжя)</i>	27
Безклубенко І.С. <i>Вибір моделі управління поточкорозподілом інженерної мережі в аварійній ситуації</i>	34
Бугаєнко О.А. <i>Деякі аспекти впорядкування існуючих сільськогосподарських землеволодінь і землекористувань</i>	38
Булах І.В. <i>Проблемне поле завдань реорганізації мережі дитячих лікувальних закладів України</i>	45
Васильєва Г.Ю., Лютіков А.А., Маляр В.А., Усова О.С., Чередніченко П.П. <i>Методи і моделі оцінювання нерухомого майна</i>	52
Ващинська О.А. <i>Актуальні питання удосконалення підготовки фахівців спеціалізації «міське будівництво та господарство»</i>	56
Верешко О.В. <i>Дослідження містобудівного розвитку історичних населених пунктів</i>	60
Войко Н.Ю. <i>Тенденції художньо-декоративного освітлення міського середовища</i>	66
Герич К.І. <i>Інноваційні центри зайнятості, як шлях розв'язання проблеми зайнятості населення засобами архітектурної організації соціальних центрів професійної переорієнтації</i>	73
Голубчак К.Т. <i>Особливості архітектурної організації духовно-реколекційних центрів у Європі</i>	77
Даниленко А.В., Ващинська О.А. <i>Забезпечення доступного середовища для маломобільних груп населення у м. Одеса</i>	88
Денисенко Н.О. <i>Можливості сучасного маркетингу в управлінні містом</i>	95
Дивак В.І. <i>Етапи розвитку художніх музеїв</i>	103
Діденко Ю.М. <i>Проблеми публічних просторів сучасних українських міст</i>	108
Дорошенко Т.А., Лях В.М. <i>Особливості архітектурних рішень історичних і сучасних готелів</i>	114
Драпиковський А.И., Иванова И.Б. <i>Оценка для целей финансирования развития недвижимости</i>	119

Дубина М.О., Дмитренко А.Ю. <i>Теоретична модель формування системи реабілітаційних центрів для дітей з особливими потребами на рівні міста</i> .	134
Дубінець В.В. <i>Аналіз стану використання осушених земель Житомирської області</i>	140
Дубова С.В., Помазкова Є.Ю. <i>Транспортні проблеми великих міст</i>	147
Єгоров Ю.П., Савін В.О., Банах А.В., Полікарпова Л.В. <i>Аналіз проблемних питань обстеження промислових будівель, що експлуатуються впродовж тривалого часу</i>	151
Єгоров Ю.П., Савін В.О., Гера О.В. <i>Принципи структурування сельбицних територій крупного міста (на прикладі м. Запоріжжя)</i>	157
Забарило А.В. <i>О приложении теории графов к решению некоторых практических задач</i>	163
Іванчук О.М. <i>Технологія опрацювання цифрових РЕМ-зображень мікроповерхонь твердих тіл</i>	170
Катушков В.О. <i>Векторна інформація ліній електропередач</i>	185
Кедровська І.П. <i>Закономірність композиції</i>	189
Клошниченко Є.Є. <i>Місто як об'єкт управління його розвитком</i>	193
Книш В.І. <i>Зростання анти-архітектурних тенденцій і протиріччя на вітчизняному ринку житлової нерухомості та обґрунтування термінологічного нововведення поняття динаміки у сучасну теорію архітектури</i>	200
Конопльова О.В. <i>Проблеми збереження та розвитку архітектурного середовища історичних міст</i>	209
Кравчук О.А. <i>До розрахунку тривалості фільтроциклу швидкого фільтра при зміні швидкості фільтрування з часом</i>	215
Крельштейн П.Д., Бугаєнко І.С. <i>Дослідження проблемних аспектів національних природних парків: «Нижньосульський» та «Голосіївський»</i>	222
Кузьменко Т.Ю. <i>Вдосконалення функціонально-планувальної організації сільських поселень приміських зон</i>	233
Ладнюк М.І. <i>Особливості архітектурно-ландшафтної організації малих просторів міста. На прикладі скверів</i>	238
Левківський Д.В., Янсонс М.О. <i>Розрахунок товстої пластини модифікованим методом прямих</i>	247
Лиштва М.О., Рейцен Є.О. <i>Безпека під час руху в межах транспортно-пересадочних вузлів</i>	251
Любимова Е.Д. <i>Роль изучения истории методов преподавания рисования в подготовке архитекторов</i>	256

Мамонов К.А., Грек М.О. <i>Характеристика стану та використання земель міст у сфері містобудівної діяльності</i>	261
Матвеев В.В. <i>Особенности формирования циркуляционных пространств у структуре специализированных учреждений для слепых та слабозорих дітей</i>	270
Наголкіна З.І. <i>Одна імовірна модель процесу дифузії</i>	277
Орленко М.І. <i>Реставраційна галузь в Україні: проблеми, досягнення, відповідність світовим методикам реставрації</i>	281
Осетрін М.М., Беспалов Д.О., Дорош М.І. <i>Методи проведення досліджень мобільності населення міста</i>	292
Павлов Є.І. <i>Ліквідація заторів і забруднень в каналізаційних колекторах</i>	303
Пазиненко Т.С., Дмитренко А.Ю. <i>Фактори, що визначають особливості трансформації малоповерхових житлових будинків</i>	307
Радченко О.П., Сіромолот Г.В., Фостащенко О.М., Полікарпова Л.В. <i>Вплив умов експлуатації на надійність і довговічність будівлі навчально-виховного об'єднання</i>	313
Радченко О.П., Фостащенко О.М., Воденнікова О.С. <i>Обстеження підводних частин недобудованих мостових споруд через р. Старий Дніпро в м. Запоріжжя</i>	321
Руденко В.В. <i>Оценка результатов экспериментальных исследований модели 7-этажного каркасного здания на прогрессирующее обрушение</i>	326
Самойлович В.В. <i>Застосування принципів органічної архітектури при проектуванні готельних комплексів</i>	336
Смілка В.А. <i>Місце містобудівного моніторингу в складі моніторингових систем</i>	342
Соловій Л.С. <i>Проблеми нормування житла для бездомних в Україні</i>	351
Стоянов Е.Г., Набока А.В. <i>Применение напрягаемой канатной арматуры при проектировании многопустотных плит перекрытия</i>	359
Стуконог Н.О. <i>Вплив кольору на формування внутрішнього простору лікувальних закладів</i>	369
Тимченко Р.А., Кришко Д.А., Плужник А.В. <i>Энергетическая независимость зданий</i>	373
Тимченко Р.А., Кришко Д.А., Андреев В.А. <i>Переработка твердых бытовых отходов за рубежом, современные технологии и внедрение их в Украину</i>	379
Тімченко Р.О., Кришко Д.А., Артюх А.О. <i>Проектування щільної житлової забудови різної поверховості</i>	386

Тімченко Р.О., Крішко Д.А., Гетун А.С. <i>Автомобільні стоянки та парковки в міських умовах</i>	393
Тімченко Р.О., Крішко Д.А., Казнадій Р.В., Тітунін Є.В. <i>Конструктивне рішення сейсмостійкого каркасу багатоповерхових будівель</i>	399
Тімченко Р.О., Крішко Д.А., Погасій А.Д. <i>Особливості зонінгу території Сакаганського району м. Кривий Ріг</i>	404
Timchenko R.A., Krishko D.A., Savenko V.O. <i>Using a linear regression model in the experimental planning for optimization of constructive solutions of the retaining wall of a special type</i>	410
Тімченко Р.О., Крішко Д.А., Сушко О.С. <i>Багатофункціональний житловий комплекс у міському середовищі</i>	416
Тімченко Р.О., Крішко Д.А., Ушкалов М.С. <i>Добування біогазу з полігонів твердих побутових відходів з впровадженням наукових розробок в будівництві</i>	422
Timchenko R.O., Krishko D.A., Khoruzhenko I.V. <i>Folded-plate shell foundation for power transmission towers</i>	428
Ткаченко В.Б., Черненко А.В., Черненко Т.В. <i>Аналіз рівня шумового забруднення крупних промислових міст України</i>	434
Топорков В.Г., Куриленко Є.О. <i>Фітнес-центри як структурний елемент системи оздоровлення населення</i>	439
Топорков В.Г., Мякохліб Л.В. <i>Особливості проектування скеледрому</i>	445
Трач Ю.П. <i>Іноземний досвід очищення ґрунтових вод для господарсько-питних цілей</i>	449
Чабаненко П.М., Трокаєва А.Ю., Кваснюк О.Д. <i>Аналіз відповідності житлової забудови сучасним вимогам</i>	457
Чибіряков В.К., Станкевич А.М., Краснеєва А.О. <i>Метод прямих у задачах стаціонарної теплопровідності для областей неканонічної форми</i>	462
Чибіряков В.К., Староверов В.С., Нікітенко К.О. <i>Застосування методів дистанційного контролю для моніторингу магістральних нафтопроводів і газопроводів</i>	475
Чопенко Є.Ф. <i>Про формулу "теоретична сума кутів" геодезичного ходу</i>	479
Шишкін Е.А., Гайко Ю.І., Завальний О.В. <i>Проблеми та перспективи планування територій новостворених територіальних громад на прикладі Старосалтівської об'єднаної територіальної громади</i>	490
Шкляр С.П., Романенко І. І. <i>Принципи формування і удосконалення архітектурного середовища для дітей</i>	499

Шкода В.В., Сьомчина М.В., Шкода А.В. <i>Вплив місця розташування джерела замочування просідаючих ґрунтів основи на зміни напружено-деформованого стану несучих стін будівель</i>	509
Шмуклер В.С., Дудка О.М. <i>Сучасні тенденції архітектурного формотворення багатофункціональних громадських комплексів</i>	515
Штерндок Е.С. <i>Стейкхолдерний підхід до інтегральної оцінки впливу просторових факторів на формування, використання та розвиток земель мегаполісу</i>	522
Шульц Р.В., Ісаєв О.П., Стрілець В.С. <i>Розрахунок впливу похибок вимірювання температури конструкцій на точність геодезичних робіт</i>	532
Яценко В.О. <i>Групова система населених місць, еволюція формування поняття</i>	541

Наукове видання

МІСТОБУДУВАННЯ ТА ТЕРИТОРІАЛЬНЕ ПЛАНУВАННЯ

Науково-технічний збірник

Випуск 63

Має свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації в Державному комітеті інформаційної політики України (серія КВ № 4186 від 10 травня 2000 року).

Визнаний ВАК України, як наукове фахове видання України, в якому можуть публікуватися результати дисертаційних робіт на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук (Постанови президії ВАК України від 10 листопада 1999 р. №3-05/11 та 10 лютого 2010 р. №1-151).

Перелік розсилки даного збірника опубліковано у випуску № 4 за 1999 рік.

Вимоги до оформлення рукописів статей для опублікування в збірнику наведено у випусках №35 за 2009 рік, №42 за 2011 рік, №50 за 2014 рік та №55 за 2015 рік.

Зміст випусків збірника з №1 по №19 опубліковано у випуску за №20, випусків з №20 по №39 опубліковано у випуску за №40, з №40 по №54 у випуску за №55.

З випусками збірника, починаючи з №10, можна ознайомитись на сайті <http://www.nbuv.gov.ua> національної бібліотеки НАН України ім. В.І. Вернадського, з №25 на сайті <http://library.knuba.edu.ua> бібліотеки КНУБА та на сайті збірника <http://www.mtp.in.ua>.

Статті можна надіслати за адресою електронної пошти: zbirnyk@yahoo.com.

Адреса редколегії: 03037, м.Київ-37, Повітрофлотський пр., 31. КНУБА.
Тел.: 241-55-43, 245-42-04.

Підписано до друку 31.03.2017 р. Формат 60x84¹/₁₆.
Обл.-вид. арк. . Тираж 150. Зам. №

Фірма "ВІПОЛ"

03151, м.Київ-151, вул. Волинська, 60